

Трима от най-старите воители в България

103-годишните ветерани от Втората световна война Петър Кривошиев, Ахмед Лютев и Тодор Шейтанов бяха наградени от министъра на отбраната в навечерието на 6 май с „Почетен плакет на МО“. Със същото отличие бе удостоен и 98-годишният герой от Дравската епопея майор от запаса Тодор Андонов.

С председателя на Областната организация на СВВБ в Пловдив майор от запаса Атанас Хаджиев бяхме в с. Болярци, Община Садово, където се срещнахме с фронтовака Петър Кривошиев. Тази година, на 12 октомври, ветеранът от Втората световна война, преминал по бойните полета на Унгания и стигнал до Австрийските Алпи, ще навърши 103 г. Той, Тодор Шейтанов от Пловдив и Ахмед Лютев от с. Маломир, Община Върбица са трима от най-възрастни ветерани от войната у нас. Те бяха наградени от министъра на отбраната във връзка с 6 май – Ден на храбростта и празник на Българската армия.

Излязохме на селския двор. Петър Кривошиев ни разказа с най-големи подробности за своя живот. Дадохме му книгата „По бойния път на Първа българска армия“, издание на СВВБ, която веднага започна да чете без очила. Роден съм тук, казва той. Старата къща я няма, но имотът е от пралядо му. Завършил е Италианската гимназия в София, където живеел дядо му, връща се в Пловдив и след това се установява в Асеновград.

Бяхме четири деца - двама братя и две сестри, продължава Петър Кривошиев. Той е най-големият. Останала едната му сестра, която през март навършила 100 години. По бащина линия родът му е от Поибрене, Панагюрско. Дядо му е с четири ордена „За храброст“ от войните. Неговият баща и двамата му чичовци са офицери, носители на ордени от Първата световна война.

Показва ми ги на снимка, която стои на стената в стаята. Леля му Цветанка е инженер химик, стигнала до звание полковник на длъжност, на която отговаря за качеството на различни доставки във военното ведомство, като обувки, дрехи, каски и друго оборудване.

Старият воин произхожда от воински род, който участва активно и в живота на България. След преврата през 1934 г. на баща му, като запасен офицер, предлагат да бъде управител на Асеновградска околия. Той отказва и става кмет на Болярци.

Петър Кривошиев бил войник бил в Пловдив, в 5-ти Въздушен полк. Мобилизирали го през декември 1944 г. През войната е шофьор на командира на инженерната дружина. Преминава през бойните полета край Драва и Мур, за да стигне до Австрийските Алпи. Не обича да говори за тези месеци. Война е, казва той.

Кафе пиеш ли, питам го по време на разговора. Да, това ми е закуската, отговори столетникът. След войната работи в местната мандра и става отличен специалист по млеката и сирената. Стига до майстор-сиренар. 12 години е шофьор снабдител на магазините за месо в Пловдив. Така до 1972 г., когато нещо ме чукна в главата, продължава той. „Край на работа, край на всичко и пенсия!“. Получи инсулт, казва дъщеря му, която се грижи за него. Лявата му страна била парализирана, а говорът увреден. Оказал се, обаче по-упорит от болестта. Дълго време всяка сутрин изкачвал близкия връх висок хиляда метра. Така се възстановил напълно. Това му позволило да работи до 1992 г. като приемчик в мандрата в Асеновград.

Бай Петър е известен и с това, че на тези години сам управлява лекия си автомобил. Но спазва рецептата за дълголетие – движение, което води до здраве. Храни се здравословно, като яде всичко, но умерено. Плодовете са важна част от дневното му меню, а във вечерното е киселото мляко. Сутрешното кафе е

задължително, но и филията с масло. Не пропуска да яде риба веднъж в седмицата. Не обича лекарствата, алкохола и газираното. По чаша вино – само по повод. Водата трябва да е със стайна температура. Чете, много чете. И бързо запомня. Говори ясно, отчетливо, мисълта му тече гладко. След 66 години щастлив семеен живот, загубил съпругата си през 2012 г. Имат син и дъщеря, трима внуци и трима правнуци.

На 20 май Ахмед Лъотев ще навърши 103 години. Той е роден в с. Цветино, община Велинград, област Пазарджик. От 1978 г. живее в с. Маломир общ. Върбица. Участвал е във Втората световна война, като санитар. Преди да замине за фронта се жени за съпругата си Айше, с която живее щастливо и до днес. За тях се грижат една от дъщерите им и единият им внук. Днес столетникът се радва на 2 дъщери, 6 внуци и 11 правнуци, съобщават от Военно окръжие II степен – Шумен.

На 4 февруари ветеранът от войната Тодор Шейтанов навърши 103 години. Той е роден в с. Строево Община Марица. Служил е в гр. Велико Търново 4 месеца, след което през 1942 г. в гр. Велес, сега в Република Северна Македония. Участвал е в Дравската епопея през март 1945 г. След войната се оженва в село Бенковски и до сега си живее там. Завършва търговската гимназия в Пловдив и кооперативната школа. Работил е като счетоводител в АПК „Тракия” и на други места. За него се грижи дъщеря му. Има няколко внука и правнука, и пра, пра внуче. И за рецептата за дълголетие „Не пие и не пуши“.

Това са трима от най-старите воители в България. Заслужили са почит и уважение!

По случай 6 май – Ден на храбростта и Празник на Българската армия, министърът на отбраната Димитър Стоянов е отправил специално поздравление до ветераните от войните на България.

В него се посочва: „За мен е чест да Ви поздравя по случай 6 май - Ден на храбростта и Празник на Българската армия. Днес се прекланяме пред героизма, волята и всепобеждаващата любов към Родината на хората, отдали своя житейски и професионален път в служба на Отечеството.

145 години след създаването на Българската армия, тя е все така символ на национална мощ, единство и непоколебимост. Вашата достойна служба, искрената Ви жертвоготовност и проявен героизъм са част от нейната славна история и пример за поколения български военнослужещи.

Изказвам дълбокото си уважение към всички Вас за изпълнения с чест воински дълг, за пълноценния житейски и професионален път, отдаден на Родината. Бъдете уверени - и днес българските военнослужещи пазят Вашия завет. Продължавайте да ги подкрепяте и да бъдете за тях морална опора.

Пожелавам Ви здраве, дълголетие и все така висок боен дух.

Честит празник!“

Спирдон Спирдонов